

ΜΑΝΟΥΣΟΣ-ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΟΛΟΥΔΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Σήμερα η επιφάνεια της εθνικής κυριαρχίας μεγαλώνει κατά περίπου 13.000 τετραγωνικά χιλιόμετρα. Τόση είναι η έκταση των χωρικών υδάτων στο Ιόνιο συν το κλείσιμο των κόλπων που προστίθενται με την επέκταση στα 12 ναυτικά μίλια. Πρόκειται για αύξηση περίπου 10% του συνόλου της επιφάνειας της εθνικής κυριαρχίας.

Η Ελλάδα από τη στιγμή της συγκρότησης του νέου ελληνικού κράτους, από το 1830 μέχρι και το 1947 επεκτεινόταν διαρκώς, ενσωματώνοντας όλο και περισσότερα εδάφη κατοικούμενα από Έλληνες. Ήταν μια διαδρομή κυριολεκτικά δια πυρός και σιδήρου αυτή. Σήμερα το Διεθνές Δίκαιο μας δίνει τη δυνατότητα να έχουμε την πρώτη επέκταση της κυριαρχίας μας με ειρηνικό τρόπο, μια δυνατότητα την οποία εκμεταλλεύτηκε επιτυχώς η εξωτερική πολιτική της Κυβέρνησης με σχέδιο και συνεκτική στρατηγική.

Είναι, λοιπόν, μια ιστορική μέρα σήμερα και είναι πραγματικά ελπιδοφόρο το γεγονός ότι το υπό συζήτηση νομοσχέδιο υπερψηφίζεται από όλα τα κόμματα της Βουλής, εκτός του ΚΚΕ που ψηφίζει «ΠΑΡΩΝ».

Το βήμα που κάνουμε σήμερα προσκυρώνει στην πατρίδα μας μέρος από αυτό που συνολικά δικαιούται βάσει της σχετικής Συμβάσεως των Ηνωμένων Εθνών του 1982. Ευθύνη και υποχρέωσή μας είναι να προχωρήσουμε και στα επόμενα βήματα.

Έχει γίνει πολλή συζήτηση για το εάν καλώς ή κακώς κινούμαστε τμηματικά, εάν ορθώς ή λάθος σχεδιάζονταν αντίστοιχη κίνηση το 2018, χωρίς τότε να ολοκληρωθεί κ.λπ.

Θα ήθελα να πω πέρα από διαθέσιμες κομματικής αντιπαράθεσης κάτι επί της ουσίας. Όλοι θα θέλαμε να πατήσουμε ένα κουμπί και να βρεθούμε στον τελικό σκοπό μας. Δεν είναι πάντα αυτό εφικτό στην πολιτική. Τεχνικές και άλλες ιδιαιτερότητες επιβάλλουν σήμερα τη σταδιακή άσκηση του δικαιώματος.

Ως προς δε την αντιπαράθεση που κυριάρχησε σήμερα στη συζήτηση, θα ήθελα να πω ότι ήταν εύλογη η ανησυχία, κατά την προσωπική μου άποψη, που εκφράστηκε και τότε και είναι εύλογη και η ανησυχία που εκφράζεται και σήμερα για το τμηματικό ή όχι της επέκτασης. Τα ζητήματα αυτά είναι περίπλοκα, όπως πολύ σωστά είπε ο Πρωθυπουργός. Όμως, αυτό μπορούμε να κάνουμε σήμερα και αυτό κάνουμε.

Γιατί ήταν και είναι εύλογη η ανησυχία; Γιατί λένε ορισμένοι ότι η Τουρκία μπορεί να εκλάβει λάθος το μήνυμα ότι σε ένα μόνο μέρος της επικράτειας σε αυτή τη φάση επεκτείνουμε τα χωρικά μας ύδατα.

Στο χέρι μας, λοιπόν, είναι να δώσουμε το μήνυμα που πρέπει και κανείς να μην οδηγηθεί σε λάθος συμπεράσματα. Ήδη, ο Υπουργός Εξωτερικών ανακοίνωσε ότι έρχεται στο αμέσως επόμενο διάστημα επέκταση στα νότια της Κρήτης και μάλιστα και στο ανατολικό τμήμα της Κρήτης, που είναι το κρίσιμο. Θα πρέπει η άσκηση αυτού του δικαιώματός μας να γίνεται σταδιακά όλο και ταχύτερα, ιδιαίτερα καθώς μπαίνουμε στη διαδικασία των διερευνητικών συνομιλιών, γιατί θα πρέπει να έχει προηγηθεί της ενδεχόμενης προσφυγής στη Χάγη. Άλλωστε, όπως πολύ σωστά επεσήμανε ο Πρωθυπουργός νωρίτερα σήμερα αναφερόμενος στην αντίστοιχη συζήτηση με την Αλβανία, η επέκταση των χωρικών υδάτων μειώνει το διακύβευμα της οποίας συζήτησης για την υφαλοκρηπίδα και για την ΑΟΖ.

Έτσι, λοιπόν, θα δώσουμε το μήνυμα. Θεωρώ, κύριε Υπουργέ, ότι πρέπει να ακολουθήσει και η Βόρεια Κρήτη και η γραμμή από το Ταίναρο μέχρι τα Κύθηρα, ώστε να είναι σαφές ότι η Ελλάδα πραγματικά ασκεί το σύνολο των δικαιωμάτων της στο χρόνο και με τον τρόπο που η ίδια επιλέγει, όπως πολύ σωστά το θέσατε.

Δύο λόγια για τις διερευνητικές. Έχετε, κύριε Υπουργέ, πολύ σωστά εξηγήσει ότι το μόνο προς συζήτηση θέμα είναι η οριοθέτηση της υφαλοκρηπίδας και της υπερκείμενης Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης. Είδαμε δημοσιεύματα και άλλες απόψεις να μιλούν για συζήτηση για χωρικά ύδατα. Είναι λάθος, προφανώς, και θέλω να πιστεώω ότι πρόκειται απλώς περί λάθους. Ενός λάθους, που ενδεχομένως προέκυψε λόγω του γενικόλογου όρου «θαλάσσιες ζώνες», που ατυχώς ίσως σε κάποιες περιπτώσεις επεκράτησε στη σχετική συζήτηση.

Πρέπει να είμαστε σαφείς ότι μιλάμε συγκεκριμένα περί υφαλοκρηπίδας και Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης και μόνο. Και όπως και πάλι πολύ σωστά ο κ. Δένδιας ανέφερε, η ελληνική υφαλοκρηπίδα ήδη περιγράφεται στο ν.4001/2011, τον νόμο Μανιάτη, για την εκμετάλλευση των υδρογονανθράκων.

Συνειδητοποιούμε βέβαια ότι δεν έχουμε και πολλά να περιμένουμε από τις διερευνητικές. Τι θα γίνει στον εξηκοστό πρώτο γύρο, που δεν έγινε στους προηγούμενους εξήντα; Όσο και αν

έχουν αλλάξει οι συνθήκες, καθώς οι βασικές θέσεις των ενδιαφερομένων δεν έχουν αλλάξει, η κοινή πείρα διδάσκει ότι επαναλαμβάνοντας τις ίδιες κινήσεις παράγεις τα ίδια αποτελέσματα.

Έχοντας πει όλα τα ανωτέρω, πρέπει να σημειώσω ότι καλώς προσερχόμαστε στις διερευνητικές, καθώς πρέπει παντού να καθιστούμε σαφές ότι επιδιώκουμε ειρήνη, σταθερότητα και συνεργασία.

Πιστεύω ότι η συζήτηση στο εσωτερικό της χώρας περί του εάν πρέπει να προσέλθουμε ή όχι στις διερευνητικές, όταν διεξαγόταν η συζήτηση αυτή, στην πραγματικότητα δεν αφορούσε τις ίδιες τις διερευνητικές, αλλά απηχούσε -κακώς ενδεχομένως- μια διαφωνία γύρω από το εικαζόμενο επόμενο στάδιο και πιστεύω ότι πρέπει να μιλήσουμε ανοιχτά και γι' αυτό.

Υπάρχει μια σχολή σκέψης ακαδημαϊκή και πολιτική, που θέλει συνεκμετάλλευση στο Αιγαίο. Είναι η λογική του «καζάν-καζάν» του κ. Ερντογάν, η οποία δεν απαντάται μόνο στην Τουρκία. Όσοι σκέπτονται με αυτό τον τρόπο τείνουν να βλέπουν τη θέση μας στον κόσμο με όρους και φιλοσοφία της αγοράς. Όμως, τα έθνη δεν είναι εταιρείες. Στην αγορά συγχωνεύονται εταιρείες εκχωρώντας κάτι η μία στην άλλη, για να μεγαλώσουν τη συνολική τους κερδοφορία και να είναι και οι δύο κερδισμένες. Δεν μπορούμε να το αναγάγουμε αυτό στις διακρατικές σχέσεις.

Πέραν αυτού, στην περίπτωση μας με βάση το Διεθνές Δίκαιο μόνο εμείς θα είχαμε να συνεισφέρουμε σε μια υποθετική τέτοια ανταλλαγή. Μόνο εμείς θα εκχωρούσαμε δικαιώματα, χωρίς να πάρουμε κάτι από την άλλη πλευρά. Δεν έχει κάτι να δώσει σε αυτή την υποθετική μοιρασιά η άλλη πλευρά. Η άλλη πλευρά απλώς θα έπαυε να μας ενοχλεί, σύμφωνα τουλάχιστον με τους υποστηρικτές της ιδέας της συνεκμετάλλευσης. Αυτό είναι το «καζάν-καζάν» του Ερντογάν: «Δώστε μου τα μισά από τα δικά σας, εγώ κρατάω τα δικά μου και δεν σας ξαναενοχλώ». Ευχαριστούμε, δεν θα πάρουμε. Αφήστε, που καμιά εγγύηση δεν υπάρχει ότι εάν σε τέτοιο γείτονα δώσεις αυτά που ζητά, δεν θα επανέλθει σε επόμενη φάση ζητώντας και άλλα.

Για όλους αυτούς τους λόγους, η συντριπτική πλειοψηφία των Ελλήνων λέμε όχι στις λογικές της συνεκμετάλλευσης. Ο προγραμματισμός των εργασιών της Βουλής αυτών των ημερών, η αλληλουχία των νομοθετημάτων που ψηφίζονται, προβάλλει ηθελημένα ή όχι έναν ισχυρό πολιτικό συμβολισμό.

Την περασμένη Πέμπτη ψηφίσαμε τη σύμβαση για την αγορά των Rafale και σήμερα ψηφίζουμε την πρώτη φάση επέκτασης των χωρικών υδάτων στα 12 ναυτικά μίλια. Η Ελλάδα είναι μια χώρα που επιδιώκει την ειρήνη. Λέμε «ναι» στο Διεθνές Δίκαιο, στη διεθνή συνεργασία και στην ειρηνική συνύπαρξη. Δεν εκχωρούμε όμως τίποτα από τη σημερινή μας κυριαρχία και τα κυριαρχικά μας δικαιώματα, ούτε από τα δικαιώματα που το Διεθνές Δίκαιο μάς επιτρέπει να ασκήσουμε οποιαδήποτε στιγμή στο μέλλον. Η αλήθεια αυτή πρέπει να ακούγεται στην Αίθουσα αυτή και έξω από αυτήν. Η αλήθεια αυτή έρχεται από το μακρινό παρελθόν και αντηχεί και στο σήμερα και στο αύριο.

Σας ευχαριστώ πολύ.